NORAKSTS
Lieta Nr.A42030004
AA43-2829-09/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 8.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneši M.Birzgalis un S.Kanenberga,

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltic Feed" pārstāvei *S.L.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *D.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltic Feed" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 5.februāra lēmuma Nr.19.1/2906 atcelšanu daļā, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 2.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Zemgales reģionālās iestādes Muitas kontroles pārvaldes Pēcmuitošanas pārbaužu daļa no 2003.gada 5.augusta līdz 19.septembrim sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk - SIA) „Baltic Feed" veica brīvam apgrozījumam ievesto preču muitas vērtības un muitas maksājumu piemērošanas pārbaudi par laika periodu no 2001.gada 1.augusta līdz 2003.gada 30.jūnijam.

Ar VID Zemgales reģionālās iestādes direktora vietnieka 2003.gada 7.oktobra lēmumu Nr.12.01-29/222 SIA „Baltic Feed" papildu nomaksai budžetā noteikts muitas nodoklis Ls 10,2 un soda nauda Ls 10,2, pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk - PVN) Ls 16 685,15 un soda nauda Ls 16 685,15, kā arī dabas resursu nodoklis (turpmāk - DRN) Ls 3251,92 un soda nauda Ls 6503,84.

SIA „Baltic Feed" šo lēmumu apstrīdēja un ar VID Zemgales reģionālās iestādes direktora v.i. 2003.gada 5.decembra lēmumu Nr.01-10.02/257 apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

SIA „Baltic Feed" apstrīdēja arī šo lēmumu un ar VID ģenerāldirektora 2004.gada 5.februāra lēmumu Nr.19.1/2906 (turpmāk - Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā citastarp norādīti šādi argumenti.

[1.1] SIA „Baltic Feed" deklarēja brīvam apgrozījumam Latvijas Republikā ievestās preces un noformēja vienotos administratīvos dokumentus (turpmāk – VAD) 0316/1-C102667 (12.09.2001.), 0316/1-C103068 (15.10.2001.), 0316/1-C103763 (17.12.2001.), 0316/2-C100344 (05.02.2002.), 0316/2-C100807

(20.03.2002.), 0316/2-C102515 (27.08.2002.) un 0316/2-C102952 (08.10.2002.).

Muitas iestādē tika iesniegti dokumenti, norādot ziņas par iepakojuma veidu (paletes, maisi u.c.). Iesniegtie dokumenti nevarēja būt par pamatu aprēķināt maksājamo DRN, piemērojot nodokļa maksātāja izvēlēto DRN likmi. Pamatoti papildus aprēķināts DRN Ls 3251,92 un soda nauda Ls 6503,84, PVN Ls 585,32 un soda nauda Ls 585,32, jo SIA „Baltic Feed" nepamatoti samazināja brīvam apgrozījumam Latvijas Republikas teritorijā deklarēto preču muitas vērtību.

[1.2] Lēmumā izteiktie secinājumi pamatoti ar Ministru kabineta 2000.gada 10.oktobra noteikumu Nr.356 „Likuma „Par dabas resursu nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk - noteikumi Nr.356) 24.punktu, Ministru kabineta 2002.gada 18.jūnija noteikumu Nr.244 „Dabas resursu nodokļa aprēķināšanas un maksāšanas kārtība" (turpmāk - noteikumi Nr.244) 28.punktu, likuma „Par dabas resursu nodokli" 9.panta ceturto daļu, 19.pantu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.pantu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 15.panta otro daļu;

[1.3] Saskaņā ar Muitas likuma 164.panta pirmo daļu Latvijas uzņēmums SIA „Baltic Feed" un Somijas uzņēmums „Suomen Rehu Oy" uzskatāmi par savstarpēji saistītām personām. SIA „Baltic Feed" preču muitas vērtību pēcmuitošanas akta Nr.2512/03-010 pielikumā Nr.4 uzrādītajās deklarācijās noteica pēc darījuma vērtības, neievērojot Muitas likuma 165.panta trešajā daļā noteikto, tādēļ bija pamats piemērot Muitas likuma 167.pantā paredzēto īpašo gadījumu novērtēšanas metodi.

[2] SIA „Baltic Feed" Lēmumu pārsūdzēja tiesā daļā par samaksai budžetā noteikto DRN Ls 3251,92, PVN Ls 16 496,32 un soda naudu Ls 23 000,16. Pieteikumā citastarp norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Deklarējot preces, iesniegti pieteicēja rīcībā esošie dokumenti, arī rēķini, kur detalizēti norādīts preces iepakojuma veids (paletes, maisi, ietinamais materiāls) un to svars. Muitas kontrolē tika akceptēta sniegtā informācija un apstiprinātas muitas deklarācijas. Saskaņā ar noteikumu Nr.244 28.punktu nav iesniegti papildus dokumenti, līdz ar to muitas iestāde nebija tiesīga pārrēķināt DRN un PVN.

[2.2] Preču muitas vērtības noteikšanai nepamatoti piemērots Muitas likuma 167.pants. Pieteicēja un Somijas uzņēmuma „Suomen Rehu Oy" savstarpējā saistība nav ietekmējusi darījuma vērtību, līdz ar to saskaņā ar Muitas likuma 165.panta otrās daļas 4.punktu preču muitas vērtības noteikšanā izmantojama darījuma vērtība, kas atbilst 1996.gada 1.janvāra līgumā noteiktajai samaksai un izrakstītajiem rēķiniem.

[2.3] Par pārbaudāmo laiku no 2001.gada 1.augusta līdz 2003.gada 30.jūnijam vairākkārtīgi lūgts atmaksāt drošības naudu un visos gadījumos drošības nauda tika atmaksāta. Tas norāda, ka nepastāvēja Muitas likuma 165.panta otrajā daļā minētie ierobežojumi preču muitas vērtības noteikšanai pēc darījuma vērtības.

[2.4] 2002.gada 27.augustā tika noformēta muitas deklarācija Nr.C102515 un atbilstoši 2002.gada 21.augusta rēķinam Nr.0000079361 Latvijas Republikā no uzņēmuma „Ajinomoto Eurolysine" ievests produkts „L-Treonine" par ievērojami zemāku cenu kā no uzņēmuma „Suomen Rehu Oy". Saskaņā ar VID Galvenās muitas pārvaldes 2002.gada 17.aprīļa vēstuli Nr.16.2.2./8343 produktiem, kuri izmantojami dzīvnieku barībai, piemērotas cenas pēc darījuma vērtības, bet VID Zemgales reģionālā iestāde neņēma vērā vēstulē izteikto skaidrojumu.

[2.5] VID Galvenās muitas pārvaldes 2002.gada 17.aprīļa vēstule attiecas uz Phosphorus Hertta muro, Selenium Hertta muro, Calcium Hertta muro, Profycalc, Ewocal, Xylitol Adesan, Xylitol ADE-Vita, Xylitol Monivimin un Xylitol Multi-Vita, jo minētos „Suomen Rehu Oy" importētos produktus, ņemot vērā ekspertu slēdzienu, Pārtikas un veterinārais dienests ir reģistrējis, tuvāk norādot produktu grupu, premiksu vai barības piedevu. Savukārt produkti Profycalc un Ewocal ir barības piedevas.

[2.6] VID Zemgales reģionālā iestāde nenorādīja, ka SIA „Baltic Feed" būtu iesniegusi nepatiesas vai kļūdainas ziņas par laika periodu līdz 2003.gada 12.martam, kad stājās spēkā Ministru kabineta 2003.gada 4.marta noteikumi Nr.101 „Preču muitas vērtības aprēķināšanas kārtība". Tikai pēc 2003.gada 4.marta sākotnējo muitas vērtību var neatzīt, ja izmantota neatbilstoša novērtēšanas metode, bet atšķirīga muitas vērtība noteikta darījumiem, kas veikti līdz 2003.gada 12.martam.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 2.marta spriedumu pieteikums apmierināts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Ņemot vērā, ka muitas amatpersonām bija pienākums veikt muitas kontroli jau brīdī, kad preces tika izlaistas brīvam apgrozījumam, un ievērojot, ka laika posmā no 2001.gada 12.septembra līdz 2002.gada 8.oktobrim ir notikuši septiņi darījumi un muitā iesniegtas septiņas deklarācijas, kuras tika apstiprinātas ar muitas spiedogiem, un preces izlaistas brīvam apgrozījumam, pieteicējam bija tiesības paļauties, ka muitas amatpersonas preci izlaidušas brīvam apgrozījumam uz pilnībā pārbaudītas informācijas pamata un ka pieteicējs uzrādīto nodokļu aprēķinu ir pamatojis ar atbilstošiem dokumentiem, vai arī defekti šajos dokumentos ir tik maznozīmīgi, ka tie neietekmē nodokļu aprēķinu. Līdz ar to DRN Ls 3251,92 un soda nauda Ls 6503,84, kā arī PVN Ls 585,32 un soda nauda Ls 585,32 apmērā aprēķināta nepamatoti.

[3.2] Kaut arī deklarētājs ir atbildīgs par iesniegto ziņu atbilstību patiesībai, tomēr šajā gadījumā nav konstatēts, ka pieteicējs būtu norādījis ziņas, kas neatbilstu patiesībai. Pieteicējs, izpildot normatīvajos aktos noteikto pienākumu, iesniedza tādus dokumentus, kādi bija viņa rīcībā. Savukārt muitas amatpersonu pienākums bija pārbaudīt šos dokumentus un piemērot tādas nodokļu likmes, kas atbilst iesniegtajos dokumentos norādītajām ziņām.

[3.3] Tā kā atbildētājs nav iesniedzis konkrētu darījumu uzskaitījumu (izdruku) par muitas rīcībā esošajām ziņām par muitas vērtību par vienādām vai līdzīgām precēm, tiesai nav iespējams izvērtēt, vai laika posmā no 2001.gada 3.septembra līdz 2002.gada 16.decembrim Latvijā ievesto preču muitas vērtība ir noteikta pamatoti. Tāpēc saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 169.panta ceturto daļu VID papildus aprēķinātais PVN Ls 15 911 apmērā un soda nauda Ls 15 911 apmērā uzskatāma par prettiesisku.

[4] Par šo spriedumu VID iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Tā kā SIA „Baltic Feed", deklarējot preces brīvam apgrozījumam, muitas iestādē iesniedza dokumentus, kuros atbilstoši noteikumu Ministru kabineta 2000.gada 10.oktobra noteikumu Nr.356 „Likuma „Par pievienotās vērtības

nodokli" atsevišķu normu piemērošanas kārtība" (turpmāk - noteikumi Nr.356) 24.punktam un Ministru kabineta 2002.gada 18.jūnija noteikumu Nr.244 „Dabas resursu nodokļa aprēķināšanas un maksāšanas kārtība" (turpmāk - noteikumi Nr.244) 28.punktam nebija norādīts preču iepakojuma materiāla veids, VID pamatoti noteica papildus maksājamo DRN Ls 3251,92 un soda naudu Ls 6503,84, PVN Ls 585,32 un soda naudu Ls 585,32.

[4.2] Nevar piekrist tiesas secinājumam, ka pieteicējam bija tiesības paļauties, ka muitas amatpersonas preci izlaidušas brīvam apgrozījumam uz pilnībā pārbaudītas informācijas pamata. No Muitas likuma 115.panta un 147.^{3} panta otrās daļas izriet muitas amatpersonu tiesības veikt muitas kontroli arī pēc preču izlaišanas brīvam apgrozījumam.

[4.3] Tā kā pēcmuitošanas pārbaudes akta Nr.2512/03-010 pielikumā Nr.4 minētajās deklarācijās uzradītājām precēm preču muitas vērtība ļoti tuvu nelīdzinās kādai no pašreizējā brīdī esošām vai nesenā pagātnē pastāvējušām muitas vērtībām, brīvam apgrozījumam izlaisto preču muitas vērtību nevarēja noteikt pēc darījuma vērtības.

[4.4] Nav pamatots tiesas secinājums, ka VID nevar apliecināt ievesto preču muitas vērtības aprēķina pamatotību un tādējādi šāds aprēķins uzskatāms par prettiesisku. Ievesto preču muitas vērtības salīdzināšanai muitas amatpersonas izmantoja „Status 3" datu bāzi, muitas rīcībā esošās ziņas norādot pēcmuitošanas pārbaudes akta Nr.2512/03-010 pielikumā Nr.4. Tā kā normatīvie akti paredz iespēju konkrētos gadījumos preču muitas vērtības noteikšanai izmantot muitas rīcībā esošo informāciju par līdzīgu preču muitas vērtībām, VID ir jāpamato izvēlētās metodes pamatotība, nevis visi veiktie aprēķini.

[5] Pieteicējs paskaidrojumā par VID apelācijas sūdzību norāda turpmāk minēto.

[5.1] Apelācijas sūdzībā norādītais, ka pieteicējs nav iesniedzis iepakojumu apliecinošus dokumentus, nevar būt par pamatu papildus nodokļu uzrēķinam, jo pietika ar šo dokumentu uzrādīšanu. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada spriedumam lietā Nr.SKA-107 uz nodokļu lēmuma grozīšanu attiecas uzticības un paļāvības aizsardzības atruna.

[5.2] VID jāievēro APL 10.pantā noteiktais tiesiskās paļāvības princips, kā arī saskaņā ar APL 150.panta pirmo daļu VID nav pierādījis, ka darījumu vērtība starp SIA „Baltic Feed" un „Soumen Rehu Oy" neatbilst faktiski samaksātajai vērtībai. Bez tam no nesaistītā uzņēmuma „Ajinomoto Eurolysine" viens no produktiem tika iepirkts par zemāku cenu, tādēļ VID būtu pamats iepirkuma cenu tikai samazināt, nevis palielināt. VID ne vien nav izpētījis pirkšanas apstākļus, bet arī nav informējis pieteicēju par to, ka uzņēmumu savstarpējā saistība varētu ietekmēt preces cenu. VID paplašinājis uzrēķina pamatojumu, ko tas nevar izmantot, jo iepriekš nekur tas nav norādīts. VID ir ignorējis tiesas lūgumu par dokumentu izprasīšanu. No lietā esošajiem materiāliem nav skaidrs, uz kādiem pierādījumiem VID ir balstījies, nosakot SIA „Baltic Feed" ievedamajām precēm palielinātu muitas vērtību. Nenorādot aprēķinu pamatojumu, VID pārkāpis patvaļas aizlieguma principu, apgrūtinājis SIA „Baltic Feed" argumentēti aizstāvēt savas tiesības, ierobežojis tiesas iespēju veikt kontroli pār VID pieņemtajiem aktiem, kā arī pārkāpis Valsts pārvaldes iekārtas likumā ietverto atklātības principu. Nosakot muitas vērtību

precēm, pieteicējs ir ņēmis vērā VID sniegto skaidrojumu, kurā nebija norādīts, ka tas piemērojams tikai atsevišķiem preču kodiem. Iestādei bija jāinformē deklarētājs, ja tā konstatēja kļūdas preču deklarācijās. Sākotnējo muitas vērtību var neatzīt, ja ir izmantota neatbilstoša novērtēšanas metode, taču tā nav piemērojama deklarācijām līdz 2003.gada 12.martam.

[6] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 19.marta spriedumu pieteikums apmierināts daļēji, atceļot Lēmumu daļā par soda naudu Ls 6503,84 apmērā. Pieteicējs un VID šo spriedumu pārsūdzēja.

[7] Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 5.jūnija spriedumu Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 19.marta spriedums atcelts daļā, ar kuru pieteikums noraidīts daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto soda naudu Ls 16 496,32 apmērā un daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto DRN un PVN, kas aprēķināts saistībā ar paletēm, bet pārējā daļā spriedums atstāts negrozīts. Spriedumā citastarp norādīts turpmāk minētais.

[7.1] Apelācijas instances tiesai jāvērtē soda naudas Ls 15 911 apmērā piemērošanas pareizība, jo likuma „Par nodokļiem un nodevām" 33.[1]panta pirmās daļas vārdi „ne biežāk kā vienu reizi trijos gados" šajā lietā nav piemērojami.

[7.2] Saimnieciskajā apritē fakts, ka paletes tiek izgatavotas no koka, ir pietiekami vispārzināms. No tiesību normām, kas regulē dabas resursu nodokli, izrietošā prasība uzrādīt iepakojuma veidu pamatota ar to, ka nodokļa lielums ir atkarīgs no materiāla un tā ietekmes uz dabu. Ja ir zināms, ka paletes tiek izgatavotas no koka, prasība uzrādīt to materiālu ir formāla un nav nepieciešama, lai sasniegtu likumā noteikto mērķi. Tādējādi nodokļa pārrēķināšana, vairākkārtīgi to paaugstinot, pārkāpj tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, demokrātiskās iekārtas principu un samērīguma principu. Spriedums ir atceļams daļā, kas attiecas uz DRN, kas noteikts par paletēm, un daļā, kas attiecas uz PVN, kas noteikts saistībā ar DRN.

[7.3] Iepriekš minēto apsvērumu dēļ spriedums ir atceļams arī daļā, kas attiecas uz soda naudu Ls I583,32 apmērā (saistīts ar PVN, kas saistīts ar DRN).

[8] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu pieteikums apmierināts daļēji, Lēmums atcelts daļā par soda naudu Ls 16 494,32, PVN Ls 585,32 un DRN Ls 3251,92, bet pārējā daļā Lēmums atstāts negrozīts.

[9] Par Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu daļā, kurā pieteikums apmierināts, VID iesniedza kasācijas sūdzību. Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 29.jūnija spriedumu Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedums atcelts daļā par papildus aprēķināto soda naudu Ls 16 494,32, PVN Ls 585,32 un DRN Ls 3251,92. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[9.1] Apelācijas instances tiesai bija jāpārbauda, vai no pārsūdzētā lēmuma pamatojuma secināms, ka iestāde ir pareizi atpazinusi un izmantojusi tai piešķirto rīcības brīvību soda naudas samazināšanas jautājuma izskatīšanā. Tiesa vērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un secinājusi, ka nodokļu administrācija tajā nav atspoguļojusi lietderības apsvērumus un nav vērtējusi, vai ir pamats samazināt

kontroles rezultātā uzlikto soda naudu. Ievērojot Senāta judikatūru, kurā atzīts, ka lietderības apsvērumu neietveršana iestādes lēmumā, ja lēmums nav acīmredzami nesamērīgs, vēl nenozīmē, ka iestāde prettiesiski nav izmantojusi rīcības brīvību, apelācijas instances tiesa pati ir vērtējusi, vai pastāvēja tādi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas būtu bijuši par pamatu soda naudas samazināšanai. Tiesa no lietas materiāliem ir atzinusi, ka pieteicēja ilgstoši nodarbojas ar saimniecisko darbību un ir uzskatāma par godprātīgu nodokļu maksātāju, bet pārkāpumus pieļāvusi, jo nepareizi izpratusi un tulkojusi tās tiesību normas, kas regulē DRN un PVN aprēķināšanu un samaksu par pieteicēja ievestajām precēm. Tiesa nav norādījusi, tieši kuru lietā esošo pierādījumu novērtējums ir tās secinājuma pamatā. Apelācijas instances tiesas secinājums ir pretējs arī Senāta iepriekš atzītajam šajā lietā, ka apgabaltiesa ir pareizi secinājusi, ka pieteicēja nepamatoti piemēroja Muitas likuma 165.pantu un ka nepiedalījās aktīvi pierādījumu savākšanā atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam. Senāts atzīst par pamatotu kasācijas sūdzības argumentu, ka apstāklis, ka pieteicēja muitas iestādei nenorādīja iepakojuma materiāla veidu, bet tikai iepakojuma veidu, nenorāda uz nepareizu tiesību normas tulkošanu, jo citos gadījumos pieteicēja bija deklarējusi pareizi arī iepakojuma materiāla veidu. Tādējādi atzīstams, ka apelācijas instances tiesa jautājumā par pieteicējam aprēķināto soda naudu ir nepareizi noskaidrojusi pieteicēja pārkāpuma būtību un raksturu.

[9.2] Lietā nav strīda, ka saskaņā ar likuma „Par dabas resursu nodokli" 4.panta pirmās daļas 3.punktu pieteicējs ir DRN maksātājs, jo tas ieveda videi kaitīgas preces vai produktus, preces vai produktus iepakojumā izlaišanai brīvam apgrozījumam Latvijas Republikas muitas teritorijā. Likuma „Par dabas resursu nodokli" 9.panta ceturtā daļa tās piemērošanas laikā noteica, ka DRN par preču un produktu iepakojumu aprēķina atbilstoši likuma 8.pielikumā minētajām likmēm par katru iepakojuma materiāla svara vienību. Iepakojuma materiālu veidam un svaram jābūt pamatotam: importētām precēm - ar kravas sertifikātu vai iepakojumu apliecinošu piegādātāja apstiprinātu dokumentu, iekšzemē ražotām precēm - ar uzskaites dokumentiem. Ja preču iepakojuma materiāla veids un svars nav pamatots ar šajā daļā minētajiem dokumentiem, bet kravas pavaddokumentos ir norādīts kravas bruto svars, nodokli aprēķina, reizinot 25 procentus no kravas bruto svara ar nodokļa likmi - 0,06 lati par kilogramu. Ja nodokļa maksātāja rīcībā nav kravas sertifikāta vai iepakojumu apliecinoša piegādātāja apstiprināta dokumenta, kā arī nav nekādu citu dokumentu, kuros būtu norādīts preču bruto svars, nodokli aprēķina viena procenta apmērā no preces vai produkta vērtības. Ministru kabinets izdod noteikumus par šīs daļas piemērošanas kārtību, nosakot, kas ir kravas sertifikāts vai iepakojumu apliecinošs piegādātāja apstiprināts dokuments un kā aprēķināms nodoklis par iepakojumu (arī tad, ja informācija ir nepilnīga).

Tā kā lietā pastāv strīds, vai pieteicējs norādīja preču iepakojuma materiāla veidu, Senāts šajā lietā iepriekš atzina, ka izskatāmajā lietā, ievērojot fakta vispārzināmo raksturu, attiecībā uz preču iepakojumu „paletes" likuma „Par dabas resursu nodokli" 9.panta ceturtās daļas noteikumi iestādē piemēroti formāli. Apelācijas instances tiesa šo secinājumu nepamatoti ir vispārinājusi un attiecinājusi uz pieteicēja ievesto preču pārējo iepakojumu, tā kļūdaini piemērojot likuma „Par dabas resursu nodokli" 9.panta ceturto daļu un tai pakārtotās Ministru kabineta noteikumu normas.

[9.3] Senāts atzīst par pamatotu kasācijas sūdzībā norādīto, ka tiesa pārkāpusi APL 251.panta piekto daļu, jo spriedumā nav norādījusi pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas argumenti, kādēļ noraidīti pēcmuitošanas pārbaudes akta 3.pielikumā norādītie fakti, kā arī konstatēto apstākļu juridisko novērtējumu. Tiesa nav pārbaudījusi un norādījusi spriedumā, vai pieteicējs muitas iestādē iesniedzamajā muitas kravas deklarācijā ir uzrādījis ziņas par preču un produktu veidiem un to iepakojuma (taras) veidiem, vai ir paziņojis nodokļu administrācijai kravas iepakojuma materiālu veidu un svaru, iesniedzis nodokļu administrācijai normatīvajos aktos noteiktos iepakojuma apliecinošos dokumentus DRN aprēķinam. Šādi faktiskie apstākļi ir būtiski likuma „Par dabas resursu nodokli" 9.panta ceturtās daļas normu piemērošanai.

[10] Pieteicēja pārstāve tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un uzturēja pieteikumu. Papildus viņa paskaidroja, ka Ls 15911 soda nauda nav samērīga, tāpēc Lēmums šajā daļā ir atceļams. Nav pamatots pēc tiesas pieprasījuma VID veiktais DRN aprēķins, ar maksimālo likmi apliekot 25% no preču bruto svara, kam atņemts palešu svars. Ar šādu aprēķinu pieteicējs tiek nepamatoti sodīts, liekot maksāt nodokli par lielāku svaru, nekā faktiskais iepakojuma svars. Pārrēķinā nav ņemts vērā pārbaudes rezultātā tieši saistībā ar koka paletēm aprēķinātais DRN, kas ir Ls 1994,61 un attiecīgi noteiktais muitas parāds. Līdz ar to nav pamatots arī VID veiktais PVN aprēķins.

VID pārstāve tiesas sēdē uzturēja apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina, papildus paskaidrojot, ka Ls 15911 soda nauda ir samērīga. DRN par koka paletēm būtu rēķināms atbilstoši palešu svaram un pēc DRN likmes koka iepakojumam. Par pārējo iepakojumu DRN rēķināms, 25% kravas bruto svara, kam atņemts palešu svars, piemērojot maksimālo nodokļa likmi. Nav pamata veikt nodokļu pārrēķinu, rēķinot proporciju (izdalot īpatsvaru), jo piemērojamās tiesību normas to neparedz.

Motīvu daļa

[11] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies pieteicēja un atbildētāja pārstāvju paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota un pieteikums ir apmierināms daļā.

[12] Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 29.jūnija spriedumā norādītajam, Administratīvajai apgabaltiesai, izskatot lietu prasījuma daļā no jauna, jāvērtē, vai Lēmums ir atceļams daļā par pieteicējam uzlikto pienākumu samaksāt valsts budžetā soda naudu Ls 15 911, kas saistīta ar darījumiem ar Somijas uzņēmumu „Suomen Rehu Oy", kā arī DRN Ls 3251,92 un ar to saistīto PVN Ls 585,32 un attiecīgo soda naudu Ls 585,32 apmērā.

[13] Soda nauda Ls 15 911 pieteicējam noteikta saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 15.panta otro daļu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo daļu.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 15.panta otrā daļa *(redakcijā, kas bija spēkā Sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī)* noteica, ka gadījumā, ja ar nodokli apliekamā vērtība tiek slēpta vai ja tiek samazināta nodokļa deklarācijā aprēķinātā

budžetā maksājamā nodokļa summa, piemērojamas soda sankcijas saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

Likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa *(arī redakcijā, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas laikā)* noteica – ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, nodokļu administrācijai iesniegtajās deklarācijās vai nodokļu aprēķinos samazina nodokļu bāzi (ar nodokli apliekamo objektu) un no tās aprēķināto nodokļa summu, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu un soda naudu tās apmērā, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Šā likuma 33.[1]panta pirmajā daļā *(arī redakcijā, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas laikā)* noteikts, ka nodokļu administrācijai, izvērtējot nodokļu maksātāja izdarītā pārkāpuma būtību un raksturu, gadījumos, kad nodokļu maksātājs ir pārsūdzējis nodokļu administrācijas lēmumu par šā likuma un konkrēto nodokļu likumu pārkāpumiem, ir tiesības samazināt kontroles (pārbaužu, revīziju) rezultātā uzlikto soda naudu, bet ne vairāk kā 70 procentu apmērā un ne biežāk kā vienu reizi trijos gados.

Kā atzinis Administratīvo lietu departaments, soda naudas mērķis ir panākt, lai nodokļu maksātāji pildītu savus pienākumus nodokļu jomā, kā arī sodīt pārkāpējus. Tādējādi soda nauda ir paredzēta kā līdzeklis, kas nodrošina, lai valsts atbilstoši attiecīgajiem likumiem saņemtu nodokļus. Interpretējot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 33.[1] panta pirmo daļu, atzīts, ka, to piemērojot, nodokļu administrācijai ir jāievēro samērīguma princips, proti, ka starp mērķi, ko publiskā vara ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību vēlas sasniegt, un indivīda tiesību un leģitīmo interešu aizskārumu ir jābūt saprātīgām attiecībām. Atbilstoši samērīguma principam nodokļu administrācijai šāds lēmums ir jāpieņem gadījumā, ja pārkāpuma būtība un raksturs ir tāds, ka maksimālais sods būtu acīmredzami nesamērīgs *(sk., Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-410 9.2.-9.4.punktu, 2005.gada 14.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-4 10. un 12.punktu)*.

No minētā ir secināms, ka iestādei, izskatot jautājumu par soda naudas noteikšanu, ir jāizvērtē, vai tā piemērošana 100 procentu apmērā ir samērīga ar pārkāpumu.

[14] Konkrētajā gadījumā no pārsūdzētā Lēmuma redzams, ka iestāde nav izdarījusi lietderības apsvērumus soda naudas noteikšanai. Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka lietderības apsvērumu neizdarīšana iestādes lēmumā pati par sevi nevar būt pamats lēmuma atcelšanai, proti, tiesai nepietiek aprobežoties tikai ar norādi, ka lietderības apsvērumi nav izdarīti, bet arī jānorāda, kādā veidā šo apsvērumu neizdarīšana ir ietekmējusi administratīvo aktu pēc būtības, proti, ka konkrētajā gadījumā uzliktais sods ir nesamērīgs *(sk., Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKA-183/2007 10.punktu)*.

Administratīvo lietu departaments arī norādījis, ka tikai gadījumos, ja tiesa, izvērtējot pārkāpuma būtību, konstatē soda naudas apmēra acīmredzamu nesamērību ar pārkāpumu, tas ir patstāvīgs pamats lēmuma atcelšanai par papildus aprēķināto soda naudu *(sk., Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 30.maija*

sprieduma lietā Nr.SKA-127 11.punktu).

Tādējādi lietā nepieciešams noskaidrot, vai konkrētajos apstākļos pieteicējam noteiktā soda nauda 100 procentu apmērā nav acīmredzami nesamērīga.

[15] Soda nauda pieteicējam noteikta tāpēc, ka pieteicējs nebija nomaksājis valsts budžetā PVN Ls 15911 apmērā. Šāds nodoklis pieteicējam aprēķināts tāpēc, ka pieteicējs no saistīta uzņēmuma - Somijas uzņēmuma „Suomen Rehu Oy" importēto preču (produktu, ko izmanto dzīvnieku barībai, mehānisko plombu un gaisa kompresoru) muitas vērtību noteica saskaņā ar Muitas likuma 165.pantu pēc darījuma vērtības. VID konstatēja, ka pieteicējam nebija pamata noteikt šādu preču muitas vērtību. VID secināja, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti par preču muitas vērtību nav pietiekoši, lai uzskatītu, ka preču vērtība noteikta pamatoti.

Apgabaltiesa, 2007.gada 19.marta spriedumā, vērtējot PVN uzrēķina Ls 15 911 apmērā pamatotību, secināja, ka pieteicējs nav pierādījis to, ka pircēja un pārdevēja savstarpējā saistība nav ietekmējusi darījuma vērtību. Apgabaltiesa secināja, ka tieši pieteicējam bija jāspēj pierādīt to, ka savstarpējā saistība ar preču piegādātāju nav ietekmējusi darījumu vērtību un bija jābūt gatavam ar pierādījumiem novērst šaubas par to, ka muitas vērtība tiek noteikta pēc darījuma vērtības. Apgabaltiesa konstatēja, ka pieteicējs nav varējis uzrādīt salīdzinošus datus par tāda paša veida darījumiem ar tādām pašām vai līdzīgām precēm tirgū. Tas vien, ka no nesaistītā uzņēmuma „Ajinomoto Eurolysine" vienu no produktiem pieteicējs iepircis par zemāku cenu, nevar būt pietiekams pamats atzīt, ka saistīto personu darījumos noteiktā visu preču cena ir atbilstoša preču tirgus vērtībai. Apgabaltiesa arī secināja, ka VID Galvenās muitas pārvaldes 2002.gada 17.aprīļa vēstulē Nr.16.2.2./8343 pieteicējam sniegtais skaidrojums par pieteicēja ievesto preču vērtības noteikšanā piemērojamo darījuma vērtību attiecas uz atsevišķiem konkrētu preču kodiem un tas nav attiecināms uz tādām precēm, par kurām tas nav sniegts. Apgabaltiesa arī atzina, ka VID datu bāze „Status 3", kurā VID elektroniskā veidā apkopojis informāciju par brīvam apgrozījumam ievesto preču muitas vērtību, tiek veidota un tajā dati aktualizēti pēc vienotas un neitrālas sistēmas, ir pierādījums pieteicēja deklarēto preču muitas patiesajai vērtībai.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šos apgabaltiesas secinājumus atzina par pamatotiem.

Ņemot vērā minēto, pieteicējam nebija pamata noteikt preču muitas vērtību saskaņā ar Muitas likuma 165.panta otro daļu. VID pamatoti konstatēja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmajā daļā noteikto priekšnosacījumu soda naudas noteikšanai.

[16] Pieteicēja pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka pārkāpums, par ko aprēķināta soda nauda, nav uzskatāms par būtisku. Preču ievešanas brīdī pieteicēja rīcībā nebija un nevarēja būt informācija par to, kāda ir vai varētu būt preču vidējā vērtība. Informācija, kas iekļauta datu bāzē „Status 3", ir tikai VID rīcībā un pieteicējam tā nebija pieejama. Datu bāzē „Status 3" parādās tikai no importa darījuma izrietošā cena, nevis faktiskā preces cena, kas var atšķirties no kopējās darījuma vērtības.

Administratīvā apgabaltiesa šo pieteicēja argumentu uzskata par nepamatotu.

Pieteicējam bija jāapzinās, ka, nosakot preču muitas vērtību pēc darījuma vērtības, viņam būs jāspēj pierādīt to, ka savstarpējā saistība ar preču piegādātāju nav ietekmējusi darījumu vērtību. Tā kā pieteicējs šādus pierādījumus nespēja iesniegt, viņam bija jārēķinās, ka, nepamatoti nosakot pazeminātu darījuma vērtību, viņam tiks noteikts pienākums iemaksāt budžetā ne tikai nodokli, bet arī soda naudu. Administratīvās apgabaltiesas vērtējumā pieteicēja rīcība konkrētajā gadījumā nav uzskatāma par objektīvu kļūdu, jo iepriekš minētā tiesību norma skaidri noteic apstākļus, kādos personai ir pamats noteikt preču muitas vērtību pēc darījuma vērtības. Pieteicējs nav ievērojis tiesību normās noteikto, kā rezultātā nav nomaksāts PVN, tāpēc ir pamats runāt par pieteicēja vainu, proti, apzinātu tiesību normu neievērošanu vai neuzmanību (rīcību bez pietiekamas rūpības). Tādējādi pieteicēja izdarītā pārkāpuma raksturs un būtība nedod pamatu samazināt soda naudas apmēru.

Tiesa ņem vērā arī valsts budžetam nodarītā kaitējuma apmēru - to, ka pieteicējs valstij nebija nomaksājis PVN Ls 15911 apmērā, kas ir samērā liela naudas summa. Tādējādi, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un būtību un nodarītā kaitējuma apmēru, nav samērīgi samazināt pieteicējam noteikto soda naudu un pieteikums par Lēmuma atcelšanu šajā daļā ir noraidāms.

[17] Papildus DRN Ls 3251,92 un ar to saistītais PVN Ls 585,32 un attiecīgā soda nauda Ls 585,32 apmērā pieteicējam aprēķināta tāpēc, ka pieteicējs attiecībā uz septiņiem VAD muitas iestādē bija iesniedzis dokumentus, kuros nebija norādīts preču iepakojuma materiāla veids, līdz ar to budžetā netika iemaksāta pareiza nodokļa summa.

Ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta secināto šajā lietā, ka šā brīža saimnieciskajā apritē fakts, ka paletes tiek izgatavotas no koka, ir vispārzināms, apgabaltiesa secina, ka papildus DRN aprēķins tāpēc, ka pieteicējs nav norādījis palešu iepakojuma materiāla veidu, nav pamatots. Apgabaltiesa secina, ka no visa kopējā iepakojuma svara ir atsevišķi atrēķināms palešu svars, kam piemērojama koka iepakojumam noteiktā likme Ls 0,012 par kilogramu, kā to pēc tiesas pieprasījuma aprēķinājis VID *(sk.lietas 4.sējuma 116.-118.lapu un arī tālāk šajā spriedumā ietverto tabulu)*.

[18] Attiecībā uz pārējo iepakojumu VID pēc tiesas pieprasījuma ir veicis DRN pārrēķinu, no visa kopējā preču un iepakojuma bruto svara atskaitot palešu svaru un 25% no šī svara apliekot ar maksimālo likmi Ls 0,105 par kilogramu (piecos gadījumos) un Ls 0,06 par kilogramu (divos gadījumos). Šādu aprēķinu VID veica saskaņā ar noteikumu Nr.356 24.punktu un noteikumu Nr.244 28.punktu. Noteikumu Nr.356 24.punkts noteica, ka šāds aprēķins veicams gadījumos, ja kravas pavaddokumentos nav norādīts kravas iepakojuma veids un svars. Noteikumu Nr.244 28.punkts noteica, ka šāds aprēķins ir veicams gadījumā, ja nodokļa maksātājs nevar iesniegt vai uzrādīt iepakojumu apliecinoša dokumenta oriģinālu.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka DRN aprēķins nepamatoti veikts uz minēto normu pamata. Tiesas ieskatā minētās normas būtu piemērojas tikai tādā gadījumā, ja pieteicējs VID nebūtu iesniedzis ne informāciju par iepakojuma materiāla veidu, ne par iepakojuma svaru. Taču konkrētajā gadījumā konstatēts, ka

pieteicēja iesniegtajos dokumentos ne tikai atsevišķi bija norādīts palešu svars, bet arī pārējam iepakojumam bija atsevišķi norādīts svars, kaut arī nebija norādīts pārējā iepakojuma materiāla veids *(sk. lietas 2.sējuma 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128., 129., 51., 52. lapu un 3.sējuma 116.lapu)*.

[19] Apgabaltiesas ieskatā attiecībā uz pieciem agrāk noformētajiem VAD bija piemērojams noteikumu Nr.356 29.punkts, kas citastarp noteica - ja nodokļa maksātājs var dokumentāri pamatot iepakojuma materiālu kopējo svaru, bet nevar pamatot ziņas par atsevišķiem iepakojuma materiāliem, nodokli var aprēķināt, piemērojot visaugstāko likmi, kas atbilst iepakojumā lietotajiem materiāliem, un attiecināt to uz visu iepakojumu. Attiecībā uz diviem vēlāk noformētajiem VAD bija jāpiemēro noteikumu Nr.244 42.punkts, kas citastarp noteica - ja nodokļa maksātājs var dokumentāri pamatot tikai preču iepakojuma kopējo svaru, bet tā rīcībā nav ziņu par katru atsevišķu iepakojuma materiālu, nodokli aprēķina, piemērojot likuma 8.pielikumā noteikto visaugstāko nodokļa likmi.

Saskaņā ar minētajām normām DRN par visu pārējo iepakojumu (atskaitot paletes) bija jāaprēķina, no kopējā iepakojuma svara atņemot koka palešu iepakojuma svaru un šo starpību apliekot ar likmi Ls 0,105 par kilogramu. Šādu DRN aprēķinu tiesa uzskata par taisnīgāku salīdzinājumā ar VID veikto aprēķinu, jo šāda aprēķina rezultātā pieteicējs maksā nodokli tikai par faktisko iepakojuma svaru, nevis par 25 procentiem no bruto svara, kas ievērojami pārsniedz visu kopējo iepakojuma svaru.

[20] Ņemot vērā iepriekš secināto, apgabaltiesa veic šādu pieteicēja maksājamā DRN un PVN aprēķinu:

VAD Nr.	preces kods	preces muitas vērtība VAD, Ls	iepakojuma veids	svars, kg	tiesas aprēķinātie muitas maksājumi, Ls		tiesas aprēķinātais muitas parāds, Ls		atceļamā summa, Ls	
					DRN	*PVN*	*DRN*	*PVN*	*DRN*	*PVN*
0316/1 -C102 667	292 250 000	10484,76	pārējais iepakojums	54	5,67	1888,28	3,49	0,63	102,74	18,49
			paletes	76	0,91	0,16	0,91	0,16	-0,91	-0,16
					6,58	1888,44	4,40	0,79	101,83	18,33
	292 241 000	21415,68	pārējais iepakojums	198	20,79	3858,56	12,27	2,20	412,39	74,23
			paletes	304	3,65	0,66	3,65	0,66	-3,65	-0,66
					24,44	3859,22	15,92	2,86	408,74	73,57
							20,32	**3,65**	**510,57**	**91,90**
0316/1 -C103 068	292 241 000	23893,80	pārējais iepakojums	248	26,04	4305,57	15,24	2,74	515,76	92,84
			paletes	392	4,70	0,85	4,70	0,85	-4,70	-0,85
					30,74	4306,42	**19,94**	**3,59**	**511,06**	**91,99**
0316/1 -C103 763	292 241 000	18102,40	pārējais iepakojums	198	20,79	3262,17	12,2	2,19	412,55	74,26
			paletes	310	3,72	0,67	3,72	0,67	-3,72	-0,67
					24,51	3262,84	15,92	2,86	408,83	73,59

	292 250 000	9730,04	pārējais iepakojums paletes	54 78	5,67 0,94	1752,43 0,17	3,46 0,94	0,62 0,17	102,79 -0,94	18,50 -0,17
					6,61	1752,60	4,40	0,79	101,85	18,33
							20,32	**3,65**	**510,68**	**91,92**
0316/2 -C100 344	292 241 000	19477,50	pārējais iepakojums paletes	248 372	26,04 4,46	3510,64 0,80	15,48 4,46	2,79 0,80	515,24 -4,46	92,74 -0,80
					30,50	3511,44	**19,94**	**3,59**	**510,78**	**91,94**
0316/2 -C100 807	292 241 000	15741,44	pārējais iepakojums paletes	198 310	20,79 3,72	2837,20 0,67	12,2 3,72	2,19 0,67	412,55 -3,72	74,26 -0,67
					24,51	2837,87	15,92	2,86	408,83	73,59
	292 250 000	7602,40	pārējais iepakojums paletes	54 78	5,67 0,94	1369,45 0,17	3,46 0,94	0,62 0,17	102,8 -0,94	18,51 -0,17
					6,61	1369,62	4,40	0,79	101,86	18,34
							20,32	**3,65**	**510,69**	**91,93**

0316/2 -C102 515	292 241 000	16456,96	pārējais iepakojums paletes	198 246	20,79 2,95	2966 0,53	12,97 2,95	2,34 0,53	225,87 -2,95	40,65 -0,53
					23,74	2966,53	15,92	2,87	222,92	40,12
	292 250 000	5621,20	pārējais iepakojums paletes	54 62	5,67 0,74	1012,84 0,13	3,65 0,74	0,66 0,13	56,07 -0,74	10,09 -0,13
					6,41	1012,97	4,39	0,79	55,33	9,96
							20,31	**3,66**	**278,25**	**50,08**
0316/2 -C102 952	292 241 000	24149,00	pārējais iepakojums paletes	248 372	26,04 4,46	4351,51 0,80	15,48 4,46	2,79 0,80	283,26 -4,46	50,98 -0,80
					30,50	4352,31	**19,94**	**3,59**	**278,80**	**50,80**
								kopā	**3110,83**	**560,56**

Saskaņā ar minētajiem aprēķiniem Lēmums daļā par pieteicējam papildus aprēķināto DRN Ls 3110,83, PVN Ls 560,56 un soda naudu Ls 560,56 ir atceļams, bet daļā par DRN Ls 141,09, PVN Ls 24,74 un soda naudu Ls 24,74 Lēmums ir atstājams negrozīts.

[21] Attiecībā uz pieteicējam papildus aprēķināto soda naudu Ls 24,74 apmērā, tiesa secina, ka minētā soda nauda 100 procentu apmērā noteikta pamatoti un tā nebija samazināma, jo pieteicējs neievēroja tiesību normās noteikto pienākumu iesniegt muitas iestādē dokumentus, kuros norādīts preču iepakojuma materiāla veids. Senāts šajā lietā ir atzinis, ka apstāklis, ka pieteicējs muitas iestādei nenorādīja iepakojuma materiāla veidu, bet tikai iepakojuma veidu, nenorāda uz nepareizu tiesību normu tulkošanu, jo citos gadījumos pieteicējs bija deklarējis pareizi arī iepakojuma materiāla veidu.

Apgabaltiesa secina, ka pieteicējs nav ievērojis tiesību normās noteikto pienākumu, un šī pieteicēja rīcība nav atzīstama par kļūdu. Pieteicēja rīcības rezultātā pilnībā netika nomaksāts PVN, tāpēc ir pamats to atzīt par pieteicēja vainu. Līdz ar to arī šī pārkāpuma raksturs un būtība nerada pamatu soda naudas apmēra samazināšanai un pieteikums par Lēmuma atcelšanu šajā daļā ir noraidāms.

[22] Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedums ir daļēji pamatots, jo pirmās instances tiesa nepamatoti apmierināja pieteikumu pilnībā, nevis daļā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltic Feed" pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 5.februāra lēmumu Nr.19.1/2906 daļā par sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Baltic Feed" samaksai budžetā noteikto dabas resursu nodokli Ls 3110,83, pievienotās vērtības nodokli 560,56 un soda naudu Ls 560,56. Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltic Feed" pieteikumu par šā lēmuma atcelšanu daļā par sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Baltic Feed" samaksai budžetā noteikto dabas resursu nodokli Ls 141,09, pievienotās vērtības nodokli Ls 15935,74 un soda naudu Ls 24,74.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	I.Amona
Tiesneši	(paraksts)	M.Birzgalis
	(paraksts)	S.Kanenberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā, 2009.gada 8.oktobrī